

INTERVIEW

FEDJA VAN HUËT

Leve

de ernst

Dat na het in ontvangst nemen van een Oscar niet overal de rode loper wordt uitgerold, daar kan Fedja van Huët zich inmiddels bij neerleggen. Gelukkig komen er af en toe parels voorbij, zoals de verfilming van *Buddenbrooks*.

Interview CLEMENTINE VAN WIJNGAARDEN
Fotografie FRANK RUITER

Buddenbrooks

—
Vanaf 9 april in de bioscoop

Gratis voorpremière op
5 april, zie pagina 26

Waar ben je over tien jaar?' vroeg *HP/De Tijd* hem bijna tien jaar geleden. 'Bij de liefde van mijn leven,' had Fedja van Huêt geantwoord. In een vloek en een zucht is het een decennium later. De liefde is toneel, film. Een vrouw ook, zeker. Geamuseerde lach. 'Ik tel mijn zegeningen,' zegt hij, 35 nu. De Oscar voor *Karakter* in 1998, zijn debuut, is als de dag van gisteren en toch alweer ver weg. 'Als je 35 bent, mag je terug gaan kijken. Het is nog jong, dat weet ik ook wel, maar je bent geen 25 meer.'

Wat is er veranderd?

Je begint een beetje de vergankelijkheid van de dingen te voelen. Je wordt wijzer. Ik heb toevallig eind vorig jaar les gegeven aan de toneelschool in Maastricht, aan 25-jarigen en jonger. Ik voel me niet anders dan hen, maar ik ben wel anders. Ik heb een hekel aan acteurs die ouder zijn en vaderlijk en moederlijk doen naar hun jongere collega's. Ik hoop niet dat ik zo word: het is zo transparant, het zegt zo veel meer over hen. Natuurlijk kan het iets bedreigends hebben, de jongere generatie. Het heeft een bepaalde kracht. Het spat eraf dat ze iets willen. Ik wil ook nog van alles, maar het is wel anders als je 35 bent.

Die kracht, dat herinner ik me nog van toen ik net van school afkwam. Het is een ontzettend spannende periode, omdat je je vlag nog ergens moet planten.

Een combinatie van arrogantie en onzekerheid.

Nou, die arrogantie komt voort uit onzekerheid. Het komt arrogant over. Maar het is ook gretigheid. Je weet gewoon dat je iets waar moet maken en dat moet nu, want het lukt er maar een paar.

Voor jou was het makkelijk, jij had die Oscar al op zak.

Maar ik werd vervolgens een jaar niet gevraagd voor audities.

Toch zat je vrij snel bij Hollandia en nu alweer een paar jaar bij Toneelgroep Amsterdam: een flitsende start en een droom van een carrière.

Dat realiseer ik me ook wel. Denk je eens in: het grootste gezelschap in Nederland is Toneelgroep Amsterdam. Daar zitten twintig mensen vast. Dat is het grootste gezelschap... Twee keer tien! Er waren

«
Ik werd gevraagd om gastlessen te geven. Toen ik ophing, dacht ik: ik heb ja gezegd.

laatst audities, er deden ook een paar meiden mee die ik les heb gegeven, 24, 25 jaar oud. Toen voelde ik wel: tel je zegeningen. Drie dagen audities en er wordt er een uitgekozen. Er is gewoon niet zo veel plek.

Zegeningen, maar toch ook talent.

Ook, ook... En er blijven... want je kunt een keer goed scoren...

Met *Karakter* scoorde je goed, maar je bent vooral doorgegaan met toneel.

Van alleen film kun je niet leven in Nederland, maar dat is het niet alleen. Toen ik die lessen gaf aan de toneelschool had ik *Trojaanse vrouwen* van Euripides uitgezocht, voor vier vrouwen en een man. De vertaling uit het Grieks is van Herman Altena. Het is niet de makkelijkste opdracht en in eerste instantie voelden sommige studenten weerstand, ze wilden liever een andere bewerking, die meer naturel

was, gewone spreektaal. Als je dat een paar keer leest dan kun je er al wat mee, maar met dit stuk, en deze zinnen. Als je dit kunt, hield ik hen voor, dan kun alles. Dat is spelen. Ze vonden het fantastisch. Nu is het in de praktijk ook niet zo vaak zó klassiek, hoewel we bij Toneelgroep Amsterdam onder regie van Theu Boermans *Don Carlos* deden in een bewerking van Tom Klein en dat was ook met zinnen waar geen eind kwam. Kom daar maar eens om bij de Nederlandse film.

En dan ben jij nog de man met het predikaat serieus?

Ik krijg vaak het label serieus, ja. Nou ja, leve de ernst, denk ik altijd maar. Het moet allemaal zo leuk tegenwoordig. Maar ik ben wel een ernstig iemand. Ik bedoel: je kunt met mij ook heel erg lol maken, maar ik ben wel iemand die serieus met zijn vak bezig is. *That's all.*

Maar als het om rollen gaat: je kunt toch alles spelen?

Dat zeg je als acteur altijd. Ik denk ook wel dat het zo is, maar het is ook beeldvorming. Regisseurs denken misschien dat ik niet sympathiek genoeg ben. Ze hebben toch iets in hun hoofd en daar moet je dan in passen. Aan de andere kant: zoveel goede komedies worden er niet gemaakt in Nederland.

En een film als *Alles is Liefde*?

Dat is wel een voorbeeld van iets dat gelukt is. Maar daar ben ik dan weer niet voor gevraagd. Ook niet om auditie voor te doen. Zo zie je maar.

Vind je dat jammer?

Nee. Ik zou ook niet weten welke rol ik had moeten spelen. Maar buiten dat: er komt op je pad wat op je pad moet komen. Als iets niet doorgaat of niet lukt, dan heeft het niet zo moeten zijn. Als je continu bezig bent met dat soort dingen, dan moet je ophouden met het vak.

Dus je krijgt wel eens afwijzingen?

Tuurlijk. Het leven van een acteur bestaat ook uit teleurstellingen.

Zitten daar grote tussen?

Dat valt wel mee. Als ik auditie heb gedaan voor een film, het niet geworden

De tv-favorieten

ben en later zie wat het geworden is, dan denk ik ook wel vaak: nee, dat was niks voor mij geweest.

Je deed auditie voor *Zwartboek*.

Ja, net als de rest van Nederland. Ik wist nog niet voor welke rol, werd uiteindelijk niet gecast, maar ik moet je zeggen: ik ben er niet rouwig om. Ik vond het niet zo'n goede film. Ik vond het eigenlijk een slechte film. Maar je mag geloof ik niet vloeken in de kerk.

Je had toch wel met Paul Verhoeven willen werken?

Dat wel ja. Maar die film draaide echt om Carice van Houten. Voor die rol had ik trouwens wel auditie willen doen.

Zegt de mannelijkste acteur van Nederland.

Haha.

En nu zit je in een Duitstalige productie en speel je een koopman die rondwalst.

Buddenbrooks, ja. Ken je het boek van Thomas Mann? Het is 750 pagina's, gaat over vier generaties van een familie. Het materiaal is prachtig, de regisseur, Heinrich Breloer, is goed. Ik kende hem al van de serie *Le Mans*, ook een kroniek van de familie Thomas Mann, waarmee hij een Emmy won. Als zo'n regisseur je dan vraagt om auditie te doen, dan zeg ik daar geen nee tegen.

Is het jouw niveau?

Ik speel natuurlijk een kleine rol, ik had in totaal twintig draaidagen. Maar het is wel kwaliteit, hoor.

Vijfendertig... Wat denk je, hoe gaat het verder?

Ik ben iemand die van dag tot dag leeft. Ik ben niet zo van het plannen der dingen en ik geloof ook heel erg dat de dingen gaan zoals ze gaan. Maar dat lesgeven, ja, daar voelde ik wel wat bij. Ik heb het lang afgehouden. Toen ik net was afgestudeerd

Ik kijk vooral series. Meestal wacht ik tot ze op dvd verschijnen. Ik kan erg genieten van *Grey's anatomy*, *Lost*, *The wire*, *The shield*. En films natuurlijk. Onder mijn favoriete programma's behoren onder meer Jonathan Ross op de BBC en *Little Britain*. Wat betreft Nederlandse programma's kijk ik graag naar *Draadstaal*, *Close up*, *Studio Sport*, *Tegenlicht* en het *Journal*. Toch hebben film en documentaires mijn voorkeur. Maar wat soms ook bevrijdend kan zijn, is een avond doelloos zappen.

ik nee gezegd. De beste keuzes zijn vaak intuïtief en tegelijkertijd stuur je het zo dat het toch op je pad komt.

Ben je het acteren wel eens zat?

Nee. Maar je herkent de cirkels van weer een nieuw stuk, ook al is het fantastisch bij Toneelgroep Amsterdam – we zitten in een succesperiode, we zijn net naar New York geweest en Chicago geweest. We hebben uitstekende publieksaantallen, onder wie veel jonge mensen. Tony Kushner, de schrijver van *Angels in America* (onder regie van Ivo van Hove) gaat een stuk voor ons maken omdat hij onze interpretatie zo goed vond; een mooier compliment kun je niet krijgen. Daarvoor, bij theatergroep Hollandia maakte ik ook een bloeiperiode door. Je zou kunnen zeggen dat ik altijd op de juiste plek op het juiste moment heb gezeten.

Maar je kent het na verloop van tijd. Je moet altijd weer bij nul beginnen, hoe fantastisch de materie ook is. En bij zo'n nieuwe rol wil je het weer beter doen. En tegelijkertijd wordt het ontvangen zoals het ontvangen wordt. Dat lesgeven was heel welkom. Ik werd op een andere manier geïnspireerd. Mensen die zelf iets aandragen, een andere positie hebben.

werd ik ook al eens gevraagd om gastlessen te komen geven.

Ik vond het een eer, maar ik was er helemaal niet aan toe. Nu viel er iemand uit, belden ze mij en zei ik ja. Toen ik ophing dacht ik: ik heb ja gezegd. Als ik te lang na had kunnen denken had

Ik had letterlijk een andere rol en was verantwoordelijk op een andere manier. Dat voelde heel gezond.

Maar het zou natuurlijk ook kunnen gelden voor je privéleven, dat er vanuit die kant nieuwe dingen komen? Zeker. Natuurlijk.

En dan misschien ook liever *faits accomplis*. Dus niet: 'zullen we een kind gaan maken', maar: 'schat ik ben zwanger'?

Ik denk dat het voor mij wel zo werkt. Met een rol is het misschien anders: de ene keer stort ik me er in, de andere keer ga ik er bijna wiskundig mee aan de slag. Maar met beslissingen in het leven. Ik ben wel iemand die erg kan piekeren.

Een internationale carrière, ambieer je dat nog?

Toneelgroep Amsterdam is behoorlijk internationaal. Het grappige is: dat zijn we al jaren, maar pas nu is er oog voor, is het 'TA gaat internationaal, wow'. Of neem zo'n programma als *DWDD*. Ik hoor ze zeggen: 'Maar in Amerika...' Wat nou Amerika, denk ik dan. Kijk eens wie je tegenover je hebt! Of neem een uitspraak als 'on-Nederlands goed'. Bij Toneelgroep Amsterdam zijn we al heel lang heel vooruitstrevend. Ga maar eens naar West End of Broadway, dat is *boring* hoor, kan ik je vertellen. De avant-garde is hier.

Dus niet nog een keer het podium op voor een Oscar?

Misschien dat je er een tweede keer meer van kan genieten. Het was toch een vreemde gewaarwording om opeens op dat podium te staan. Al herinner ik me vooral de uren erna, dat we in de rij stonden voor de limousine, zaten we er eindelijk in, moesten we er weer uit. Waren we eindelijk op een feestje en bleek het weer afgelopen. En dan lopen er van die mensen die zich enorm druk maken over van alles. Ach, misschien ga je zo'n eerste keer wel helemaal op in de stropdas die je draagt. Toen ik later nog wat rode lopers had gedaan in Cannes begreep ik wel: het maakt geen fuck uit, niemand weet wie je bent.

Neem een uitspraak als 'on-Nederlands goed'. Ga maar eens naar West End of Broadway, dat is boring hoor. De avant-garde is hier.